

Nr 131.

Ankom till riksdagens kansli den 4 juni 1918 kl. 5 e. m.

Memorial i anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om förbud mot plockning av lingon före viss dag ävensom fem i ämnet väckta motioner.

I en till riksdagen den 5 april 1918 avlåten till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 231, hade Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen antaga följande

»Förslag

till

Lag om förbud mot plockning av lingon före viss dag.

1 §.

Därest förhållandena inom något hushållningssällskaps område sådant påkalla till förhindrande av att lingon plockas, innan de uppnått lämplig mognad, äger Kungl. Maj:ts befallningshavande, på framställning av hushållningssällskapet och vederbörande landsting, förordna, att plockning av lingon inom hushållningssällskapets område eller viss del därav icke må äga rum före dag, som av Kungl. Maj:ts befallningshavande varder bestämd.

2 §.

Har förordnande, varom i 1 § sägs, meddelats, skall Kungl. Maj:ts befallningshavande årligen, efter hörande av hushållningssällskapets förvaltningsutskott, bestämma viss dag, intill vilken det i förordnandet innefattade förbudet skall gälla.

Allteftersom omständigheterna därtill föranleda, bör dagen bestämmas olika för olika delar av det område, som med förordnandet avses.

Bestämmelse, som i denna paragraf avses, skall träda i tillämpning utan hinder av anförda besvär.

3 §.

Plockar någon lingon å förbjuden tid, straffes med böter från och med fem till och med femhundra kronor och have tillika förbrutit de plockade lingonen eller gälde, där de ej längre äro i hans besittning, deras värde.

Den, som under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse, varom i denna paragraf sägs, fortsätter densamma, skall, när han varder därtill lagligen förvunnen, för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits, fällas till särskilt ansvar.

4 §.

För förseelse, som begås av barn under femton år, svare fader, målsman eller husbonde, därest förseelsen skett med hans vetskap och ej visas kan, att han gjort vad på honom ankommit för att förekomma densamma.

5 §.

Förseelse, varom i denna lag sägs, åtalas av allmän åklagare, som jämväl har att verkställa beslag å vara, som anses jämlikt 3 § förbruten.

6 §.

Beslagtagen vara må, utan avvaktan å domstols beslut i målet, försäljas å offentlig tillkännagiven auktion; börande i sådant fall köpeskillingen, intill dess laga kraft vunnet utslag meddelats, nedsättas hos Kungl. Maj:ts befallningshavande i länet.

7 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, så ock behållna försäljningssumman för förbruten vara samt värdet av vara, som ej kunnat tillrättaskaffas, tillfalle kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän. strafflag.

8 §.

Bestämmelse, som meddelas jämlikt 2 §, skall, tillika med erinran om påföljden för förseelse däremot, genom Kungl. Maj:ts befallningshavandes försorg på statsverkets bekostnad införas i länskungörelserna och i tidning inom orten samt anslås på lämpliga ställen inom det område, bestämmelsen avser.

Sådan bestämmelse skall jämväl meddelas Kungl. Maj:ts befallningshavande i angränsande län för att, i den mån anledning därtill förekommer, där offentliggöras på sätt nyss är sagt.

Denna lag skall träda i kraft den 1 augusti 1918.»

I sammanhang härmed förehade utskottet till behandling följande inom riksdagen väckta, till jordbruksutskottet hänvisade motioner, nämligen:

1) nr 371 i andra kammaren, vari herr *Bergström* i Bäckland hemställt, att riksdagen för sin del måtte besluta följande tillägg till Kungl. Maj:ts förslag:

»§ 9.

Utan hinder av bestämmelserna i § 1 härovan angående vederbörande landstings hörande äger Kungl. Maj:ts befallningshavande på framställning av hushållningssällskapets förvaltningsutskott förordna om denna lags tillämpning under år 1918»;

2) nr 375 i andra kammaren av herr *Anderson* i Knapasjö, som yrkat avslag å propositionen;

3) nr 381 i andra kammaren, vari herr *Norman m. fl.* begärt sådan ändring i föreliggande lagförslag, att ägare eller innehavare av lingonbärande mark må vara oförhindrad att å denna mark plocka för egen förbrukning avsedda lingon före den dag, som eljest kungöres som tillåten för lingonplockning. Härjämte har anhållits att utskottet behagade vidtaga de redaktionella förändringar i lagtexten, som ett bifall till denna hemställan föranleder;

4) tvenne likalydande, nämligen nr 160 i första kammaren av herr *von Essen* samt nr 385 i andra kammaren av herr *Olofsson*, vari föreslagits, att Kungl. Maj:ts befallningshavande, på framställning av hushållningssällskap och landsting, må kunna förordna, att plockning av lingon inom hushållningssällskapets område eller viss del därav eller å viss slags mark icke må äga rum före dag, som av Kungl. Maj:ts befallningshavande varder bestämd.

I utlåtandet nr 82 hemställde utskottet

1) att riksdagen måtte, under förklarande att förevarande proposition icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick godkännas, för sin del antaga följande

Lag

om förbud mot plockning av lingon före viss dag.

1 §.

Därest förhållandena inom något hushållningssällskaps område sådant påkalla till förhindrande av att lingon plockas, innan de uppnått lämplig mognad, äger Kungl. Maj:ts befallningshavande, på framställning av hushållningssällskapet och vederbörande landsting, förordna, att plockning av lingon inom hushållningssällskapets område eller viss del därav icke må äga rum före dag, som av Kungl. Maj:ts befallningshavande varder bestämd.

2 §.

Har förordnande, varom i 1 § sägs, meddelats, skall Kungl. Maj:ts befallningshavande årligen, efter hörande av hushållningssällskapets förvaltningsutskott, bestämma viss dag, intill vilken det i förordnandet innefattade förbudet skall gälla.

Allteftersom omständigheterna därtill föranleda, bör dagen bestämmas olika för olika delar av det område, som med förordnandet avses.

Bestämmelse, som i denna paragraf avses, skall träda i tillämpning utan hinder av anförda besvär.

3 §.

Plockar någon lingen å förbjuden tid, straffes med böter från och med fem till och med femhundra kronor och have tillika förbrutit de plockade lingen eller gälde, där de ej längre äro i hans besittning, deras värde.

Den, som under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse, varom i denna paragraf sägs, fortsätter densamma, skall, när han varder därtill lagligen förvunnen, för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits, fällas till särskilt ansvar.

4 §.

För förseelse, som begås av barn under femton år, svare fader, målsman eller husbonde, därest förseelsen skett med hans vetskap och ej visas kan, att han gjort vad på honom ankommit för att förekomma densamma.

5 §.

Förseelse, varom i denna lag sägs, åtalas av allmän åklagare, som jämväl har att verkställa beslag å vara, som anses jämlikt 3 § förbruten.

6 §.

Beslagtagen vara må, utan avvaktan å domstols beslut i målet, försäljas å offentlig auktion eller, därest den beslagtagna varan är av obetydligt värde, under hand; börande köpeskillingen, intill dess laga kraft vunnet utslag meddelats, nedsättas hos Kungl. Maj:ts befallningshavande i länet.

7 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, så ock behållna försäljningssumman för förbruten vara samt värdet av vara, som ej kunnat tillrättaskaffas, tillfalle kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

8 §.

Bestämmelse, som meddelas jämlikt 2 §, skall, tillika med erinran om påföljden för förseelse däremot, genom Kungl. Maj:ts befallningshavandes försorg på statsverkets bekostnad införas i länskungörelserna och *i en eller flera tidningar inom orten* samt anslås på lämpliga ställen inom det område, bestämmelsen avser.

Sådan bestämmelse skall jämväl meddelas Kungl. Maj:ts befallningshavande i angränsande län för att, i den mån anledning därtill förekommer, där offentliggöras på sätt nyss är sagt.

Denna lag skall träda i kraft den 1 augusti 1918.

2) att herr Bergströms i Bäckland motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda;

3) att herr Andersons i Knapasjö motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda;

4) att herr Normans m. fl. motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda;

5) att herr von Essens och herr Olofssons motioner icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har första kammaren beträffande punkt 1) avslagit såväl utskottets berörda hemställan som Kungl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning och beträffande punkterna 2)—5) bifallit vad utskottet hemställt, under det att andra kammaren i sin helhet bifallit vad utskottet i utlåtandet hemställt.

Då kamrarna sålunda beträffande förevarande fråga fattat stridiga beslut, vilka icke synas kunna sammanjämkas, har frågan för denna riksdag förfallit; vilket utskottet härmed skolat för riksdagen

anmäla.

Stockholm den 3 juni 1918.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Närvarande: se utlåtande nr 129.